

[Finansministeren]

Der er således en række problemer i forbindelse med det fremsatte forslag, som jeg mener man må overveje nøjere, men jeg finder det vigtigt at få drøftet, hvordan folketinget kan sikres en tilfredsstillende indsigt med EDB-udviklingen eller måske mere bredt teknologiudviklingen. Det foreliggende forslag forekommer mig at være en god anledning hertil.

Blendstrup (S):

Socialdemokratiet er enig i intentionerne bag dette lovforslag, og vi erkender udviklingen inden for EDB og ETB, men også, at der inden for andre områder, hvor avancerede elektroniske systemer anvendes med samfundskonsekvenser til følge, bør foregå en vurdering og en politisk stillingtagen.

Jeg er enig med finansministeren i, at dette forslag rejser nogle spørgsmål, som bør tages op under udvalgsarbejdet, og jeg kan derfor tilsige forslagsstillerne socialdemokratiets positive medvirken til at få afklaret disse spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Omvendt må jeg sige, at det er min opfattelse, at gennemføres retsforbundets forslag, vil der forekomme en unødigt og uheldig overlapning i forhold til f. eks. EDB-samordningsrådet og i forhold til registertilsynet. Ligeledes er det min opfattelse, at skal der gennemføres en ny lovgivning på dette område, bør det afvente resultaterne af de igangværende og påtænkte undersøgelser, som finansministeren netop har omtalt.

Knud Lind (FP):

Danmarks retsforbund har ligesom delt sit forslag om oprettelse af et EDB-vurderingsråd op i nogle punkter. Punkt 1 i deres forslag går ud på at vurdere de samfundsmæssige konsekvenser af offentlige og private registre. Punkt 2 drejer sig om brug af mikrofilm, elektronisk tekstbehandling og andre registreringsmetoder. Og punkt 3 vedrører behandling af ethvert spørgsmål angående registrering. Det sidste er at søge oplysninger om ethvert EDB-projekt og stille forslag om ændring, eventuelt udsættelse af det, og man vil altså både tage den offentlige og den private sektor.

Det er klart, at fremskridtspartiet ikke har det store tilsagn at give vedrørende den private sektor.

Selve det vurderingsråd, som man ønsker at oprette, får altså 7 medlemmer, og man taler om, at rådet har tavshedspligt over for tredjeperson. Det farlige ved sådan et råds henstillinger til firmaer f. eks. er, at med den tavshedspligt er der jo ikke den helt store kontrol vedrørende de enkelte sagspunkter. Jeg vil dog mene, at retsforbundet er kommet en postgang for sent med sit forslag. Hvis retsforbundet havde læst EDB-rådets skrivelse nr. 4 af 1978, side 4-5, ville man have set, at registertilsynet plus EDB-rådet var gået i gang med lignende opgaver.

Retsforbundets forslag er jo også dækket ind – selv om der selvfølgelig sættes nogle spørgsmålstejn ved de forskellige lovforslag, som er gennemført her – og når jeg taler om at dække ind, tænker jeg på lov nr. 36 af 1978 om private registre og lov nr. 294 af 1978 om offentlige myndigheders registre samt på, at vi har et tilsynsråd vedrørende registre. Jeg synes sådan set, at Danmarks retsforbund på et lidt tidligere tidspunkt burde have trukket dette forslag tilbage. En ting er, at man fremsætter et forslag, men når man efterhånden opdager, at det egentlig talt er dækket ind i forvejen, behøver man ikke at grave sig ned og sige: vi fortsætter, uanset at det hele er dækket ind af lovgivning og der i øvrigt arbejdes med det, for så bliver det ikke andet end en tom markering.

Fremskridtspartiet vil dog stille sig positivt til lovforslaget og se på det under udvalgsarbejdet, men vi må dog endnu en gang sige, at det er en mærkværdig form for markering, en mærkværdig form for stædighed, man her udviser. Jeg synes, man burde have læst de forskellige ting lidt nærmere igennem og vurderet dem, så var det muligt, man kunne have sagt, at det er jo dækket ind i forvejen.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre er meget langt enig med forslagsstillerne, når de i bemærkningerne til lovforslaget peger på en række mindre heldige konsekvenser af den stigende anvendelse af EDB. Det er givet, at det må indgå i vores overvejelser, hvordan vi undgår, at udbredelsen af EDB i den offentlige sagsbehandling fører til en uheldig centralisering af beslutningsprocesserne, og hvordan vi undgår den sårbarhed i systemet, som følger af, at stadig færre nøglepersoner kan lamme stadig større